

Közvetítés a tagállamokban - Németország

Figyelem: az oldal eredeti nyelvű változata [de](#) nemrég módosult. Az Ön által kiválasztott nyelvi változatot most készítik fordítónk.

A bírósági eljárás helyett miért ne próbálná meg vitáját közvetítés útján rendezni? Ez olyan alternatív vitarendezési eszköz, ahol a vitában érdekelt feleket közvetítő segíti a megegyezés elérésében. Németországban az állami szervek dolgozói, valamint a jogi szakmák képviselői is ismerik a közvetítés előnyeit.

Kihez lehet fordulni?

Közvetítői szolgáltatásokat számos szervezet nyújt. A teljesség igénye nélkül a nagyobb egyesületek közé tartoznak a következők:

- [Szövetségi Családjogi Közvetítői Munkaközösség](#) (Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V. – BAFM; Rosenthaler Straße 32, 10178 Berlin)
- [Szövetségi Közvetítői Egyesület](#) (Bundesverband Mediation e.V. – BM; Kirchweg 80, 34119 Kassel)
- [Szövetségi Gazdasági és Munkügyi Közvetítői Egyesület](#) (Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V. – BMWA; Prinzregentenstr. 1, 86150 Augsburg)
- [Közvetítői Központ](#) (Centrale für Mediation GmbH & Co. KG – CfM; Gustav-Heinemann-Ufer 58, 50968 Köln)
- [Német Ügyvédi Egyesület](#) (Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein, Littenstraße 11, 10179 Berlin)

Ezek az egyesületek segítik azokat a feleket, akik közvetítőt kívánnak igénybe venni.

Mely területeken megengedett és/vagy legelterjedtebb a közvetítés?

A közvetítés főszabályként minden olyan esetben megengedett, amikor a felek vitás és egyéb ügyeinek rendezésére a törvény nem írja elő a bírósági út igénybe vételét. A közvetítés a családjog, az öröklési jog és a kereskedelmi jog területén a leggyakoribb.

Vannak-e külön szabályok e téren?

Németországban 2012. július 26-án lépett hatályba a közvetítési törvény (a közvetítés és a bíróságon kívüli egyéb vitarendezési eljárások előmozdításáról szóló, 2012. július 21-i törvény [*Bundesgesetzblatt I*, 1577. o.] 1. cikke). Németországban ez a törvény szabályozza először a közvetítést. A törvény emellett átülteti az európai közvetítési irányelvet (a polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól szóló, 2008. május 21-i 2008/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 136., 2008.5.24., 3. o.). A közvetítési törvény túlhalad az európai irányelv előírásain: az irányelv csak a határokon átnyúló polgári és kereskedelmi jogvitákra vonatkozik, a közvetítési törvény hatálya azonban a Németországban végzett valamennyi közvetítői tevékenységre kiterjed, függetlenül a vita típusától és a felek lakóhelyétől.

A német közvetítési törvény csak általános alapelveket rögzít. A közvetítési eljárás során a közvetítőknek és a feleknek jelentős mozgástérrel kell rendelkezniük. A törvény először meghatározza a „közvetítés” és a „közvetítő” fogalmát, hogy a közvetítést elhatárolja a többi vitarendezési eljárástól. Eszerint a közvetítés olyan strukturált eljárás, amelynek során a felek önként és a saját felelősségükre, egy vagy több közvetítő segítségével tesznek kísérletet vitájuk kölcsönös rendezésére. A közvetítők döntési jogkörrel nem rendelkező, független és pártatlan személyek, akik végigvezetik a feleket a közvetítési eljáráson. A törvény szándékosan nem határozza meg a közvetítési eljárás lefolytatásának részletes szabályait. Ugyanakkor a közvetítők függetlenségének és semlegességének biztosítása érdekében különböző nyilatkozattételi kötelezettségeket és a tevékenységre vonatkozó korlátozásokat ír elő. Emellett a törvény kifejezetten rendelkezik a közvetítők és segítők titoktartási kötelezettségéről.

A törvény a kölcsönös vitarendezés előmozdítása érdekében különböző ösztönzőket illeszt be az egyes eljárásjogi kódexekbe (így a polgári eljárási kódexbe is). Így ha a felek polgári bíróság előtt keresetet indítanak, nyilatkozniuk kell arról, hogy megkísérelték-e a vitát – például közvetítés útján – bíróságon kívül rendezni, és hogy véleményük szerint szól-e valami egy ilyen eljárás ellen. A

bíróság javasolhatja továbbá a feleknek közvetítési eljárás vagy egyéb, bíróságon kívüli vitarendezési eljárás igénybevételét, és ha a felek ezt nem fogadják el, a bíróság felfüggesztheti az eljárást. A közvetítési eljárásban jelenleg nem vehető igénybe költségmentesség.

A szövetségi kormány a törvény hatálybalépése után öt évvel köteles a Bundestag részére jelentést tenni a törvény hatásairól. Azt is vizsgálnia kell, hogy szükség van-e további jogalkotási intézkedésekre a közvetítők képzése és továbbképzése terén.

Tájékoztató és képzés

Általános tájékoztató a szövetségi igazságügyi minisztérium weboldalán (<http://www.bmj.de/>) érhető el.

A közvetítői szakmára nem vonatkoznak kifejezett jogi előírások, és gyakorlására sem vonatkoznak korlátozások. A közvetítőnek saját felelőssége alapján kell gondoskodnia saját maga megfelelő képzéséről és továbbképzéséről. Így szerezheti meg az ahhoz szükséges ismereteket és tapasztalatot, hogy a feleket megbízható módon tudja végigvezetni a közvetítési eljáráson. A törvény rögzíti, hogy főszabály szerint milyen ismeretek, kompetenciák és módszerek biztosíthatják a megfelelő képzettséget. Aki ezeket a feltételeket teljesíti, az eljárhat közvetítőként. Nincs előírva sem meghatározott alsó korhatár betöltése, sem egyetemi szintű alapképzés megszerzése.

A szövetségi igazságügyi minisztérium rendeleti úton további képzési és továbbképzési feltételeket határozhat meg. Aki az ilyen rendelet követelményeinek megfelelő képzést sikeresen elvégzi, jogosult a hivatalos közvetítő (*zertifizierter Mediator*) megjelölés használatára.

Erre irányuló hivatalos kezdeményezés eddig nem történt.

Közvetítői képzést egyesületek, szervezetek, egyetemek, vállalkozások és magánszemélyek nyújtanak.

Milyen költségekkel jár a közvetítés?

A közvetítésért díjat kell fizetni. A fizetendő összeg a konkrét közvetítő és az érintett felek megállapodásának tárgya.

A közvetítés díjára vonatkozóan nincsenek szabályok, és statisztikák sem állnak rendelkezésre e tekintetben. A 80 és 250 euró közötti óradíj reálisnak tekinthető.

Végrehajtható-e a közvetítés eredményeként létrejött megállapodás?

A közvetítés eredményeként létrejött megállapodás főszabály szerint ügyvéd vagy közjegyző segítségével végrehajtható (a polgári eljárásról szóló törvény 796. §-ának a)-c) pontja, valamint 794. §-a (1) bekezdésének 5. pontja).

Kapcsolódó linkek

[Szövetségi Családjogi Közvetítői Munkaközösség](#)

[Szövetségi Közvetítői Egyesület](#)

[Szövetségi Gazdasági és Munkaügyi Közvetítői Egyesület](#)

[Közvetítői Központ](#)

[Német Ügyvédi Egyesület](#)

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.

Utolsó frissítés: 12/04/2018